

i sin sidste Ytring det Udtryk, at han talte om, hvad Finansudvalget kunde have „fundet paa“, idet han hentydede til, hvad der var afgjort i 1898. Han har ganske Uret i at udtrykke sig paa denne Maade. Thi det var ikke noget Paafund fra Finansudvalgets Side, det var netop et Forhold, der først blev afgjort, efter at de forskellige Grupper her i Tinget havde holdt Møde om Sagen, og derigennem var man bleven enig om en fælles Optræden i denne Sag.

Martin Madsen: Maa jeg overfor det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at jeg ikke ved dette Udtryk „fundet paa“ et eneste Sekund har tænkt at lægge den odieuse Betydning deri, som han nu selv lægger deri. (*Dimesen:* Saa forstaar jeg ikke, hvilken Betydning det ærede Medlem lagde deri).

Martin Olsen: Jeg vilde gerne lægge et godt Ord ind for det Mindretalsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) vedrørende Rosenborg Have. Der ligger jo en hel Del af Rosenborg Have ganske brak for den offentlige Bevidsthed. Der er en gammel sur Grøft, som skyder sig derind og forpester Luften der omkring, og desuden ligger hele det Stykke af Naturen der ganske øde for den Befolkning, som bor der omkring, og som kunde have meget godt deraf. Allerede af denne Grund vil jeg derfor meget henstille, at det Stykke af Kongens Have blev aabnet, saaledes at Befolkningen kunde faa Glæde deraf. — Jeg behøver neppe at sige, at jeg i øvrigt anbefaler at stemme for de af det samme Mindretal stillede Forslag.

Men der var en Bemærkning af det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), som jeg lagde meget Mærke til, og som forbavtede mig meget. Det ærede Medlem sagde, at man ikke burde gaa med til at lade Spørgsmaalet om Repræsentationsudgifternes Størrelse behandle paa de aarlige Finanslove for ikke derved at vække Strid imellem Kongemagt og Folketing, Kongemagten og de lovgivende Forsamlinger; alene af den Grund burde det undgaas. Det forstaar jeg slet ikke, thi Begreberne skifte jo med Tiderne, og selv om man tidligere i meget gamle Dage har anset det som noget ganske urørligt, dette at vi til evig Tid skulle have en bestemt Statsform, en bestemt Maade at tilveje-

bringe et Statsoverhoved paa, saa tror jeg dog, at disse Begreber ere noget i Færd med at forandre sig. Dette slutter jeg mig til ved at betragte vort Organisationsliv. Vi ere jo vante til i alle vore Foreninger at vælge vore Formænd. Hvis man nu kunde tænke sig, at der en skøn Dag kom en anden Overbestyrelse, som gjorde Formanden livsvarig og vedtog en Lov i Foreningen, som for bestandig gjorde denne Formands Efterkommere til livsvarige Formænd for Bestyrelsen for Foreningen, saa tror jeg, at man i vore Dage vilde betakke sig for, at noget saadant skete. Men stort andet er det jo ikke, der sker, naar den Organisation, som vi kalde den danske Stat, har sin Formand paa denne Maade. Det er jo her saaledes, at man en Gang langt tilbage i Tiden har faaet Forholdene ordnede saaledes for de fremtidige Formænd. Derfor kan jeg godt forstaa, at man hist og her begynder at ræsonnere over, om det nu virkelig er den rigtige Form at have sin Formand paa, og om man ikke skulde se at sætte sig i Besiddelse af en Smule mere Indflydelse paa, hvorledes denne Formand bærer sig ad, og da tror jeg, at den Omstændighed, at man hvert Aar skal sentere over de Udgifter, som vedkommende Statsoverhoved kræver til sit Brug, eller som Ministeren foreslaar for hans Vedkommende, giver en ganske ypperlig Lejlighed for os til at forme Kongemagten, som Befolkningen vil have den. Det ærede Medlems Udtalelse forbavtede mig, fordi jeg troede, at han som demokratisk Medlem af denne Forsamling vilde ønske, at man kunde faa Lejlighed til til enhver Tid til have Indflydelse paa de Forhold, som vi have her i Staten. Men naar man afskærer sig derfra ved bestandig for en Mands Livstid at fastsætte noget bestemt for ham, er man ikke i Stand til mere at røre ved den Sag. Det undrede mig mindre at det ærede Medlem, som talte før, da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte Ønsket om, at dette Spørgsmaal afgjordes paa Finanslovene, kunde udbryde: „det var kønt“. Det undrer mig mindre, da han hører til Højrepartiet. Men at det ærede Medlem for Løvel vilde tænke eller sige noget i samme Retning, havde jeg ikke ventet. Jeg synes, at den fra vor Side foreslaaede Ordning er en praktisk Form til Opnaaelse af, at vi i Fremtiden komme til at tale med om Kongemagtens Dispositioner.

I øvrigt holder det Argument, som det ærede Medlem greb ud af vor Ordførers